

Robert Schuman (1886 - 1963)

A fost un politician francez, unul dintre fondatorii Uniunii Europene.

S-a născut într-o familie provenind din Lorena, tatăl său fiind francez, iar mama sa luxemburgheză. În provincie - parte integrantă a Germaniei, la aceea dată - vine pentru a-și finaliza studiile secundare la Metz. Între 1904 și 1910, studiază dreptul la universitățile din Berlin, München, Bonn și Strasbourg, după care, în 1912 își deschide un cabinet de avocatură în Metz. Desfășoară o intensă activitate în cadrul organizațiilor catolice. În timpul primului război mondial face parte din serviciul auxiliar al armatei germane, apoi detașat în administrația civilă. După re-alipirea Alsaciei și Lorenei la Franța, devenit cetățean francez, Schuman este ales deputat și a avut un rol decisiv în asigurarea re-integrării progresive ale celor două provincii. Ca și militant catolic, a reușit să mențină regimul confesional și școlar în Alsacia și a luptat pentru acordarea unui rol sporit al Bisericii în cadrul societății franceze, precum și pentru justiție socială.

În anul 1940, până la arestarea sa de către Gestapo în luna septembrie, face parte ca și sub-secretar de stat pe probleme de refugiați în cadrul guvernelor Paul Reynaud și Philippe Pétain. Pus în domiciliu supravegheat, în 1942, reușește să evadeze și intră în mișcarea de rezistență. În septembrie 1944, revine în Lorena, ales deputat și este Ministru de Finanțe în anul 1946 în cadrul guvernului Paul Ramadier. Între 1947 și 1948 a deținut funcția de Prim-Ministru. În lupta contra inflației și a pieței negre, a urmărit o politică de restricții pentru atingerea echilibrului bugetar. Opera sa politică esențială se situează în perioada 1948-1952, timp în care a îndeplinit funcția de Ministru de Externe și a imprimat orientări noi în politica externă a Franței.

Dubla sa cultură a fost foarte utilă în realizarea reconcilierii franco-germane. În același timp, a pus fundația construcției europene, instalând o autoritate supra-națională la Luxemburg - Comunitatea Europeană a Cărbunelui și Oțelului-, ce includea și Germania. Procesul început prin Tratatul de la Paris din 1951, a fost continuat prin proiectul pieței comune europene (CEE), ratificat la Roma în 1957. Schuman a mai îndeplinit un scurt mandat ca Ministru de Justiție în 1955, apoi între 1958 și 1960 a fost primul președinte al Adunării parlamentare europene. A încetat din viață în 1963, un an după retragerea sa din viața politică.